

farní sbor ČCE **U Salvátora**

březen 2021

postně-velikonoční sborový list

*Ze svých komůrek a izolací
vyhlížíme k Velikonocům*

Okno k Velikonocům

Jak inzeruje úvodní obrázek, letos vyhlížíme Velikonoce z izolací, komůrek, domácností – a také různě intenzivních osobních sevření, do nichž nás vrhá pokračující epidemie. To okénko mi ovšem evokuje i domácnosti Izraelců v Egyptě, když slavili velikonoční slavnost Vyjití. Slavili hod beránka a za zavřenými dveřmi čekali, až se jim otevře cesta záchrany. My ten příběh posloucháme celou dobu postní, a moc bych všem přál, aby z něj čerpali ujištění, že i nás spásná pravice může vytrhnout ze sevření našimi izolacemi, nejistotami, frustracemi a vyčerpaností. Nu, a nakonec vám prozradím, že jsem si ten obrázek vypůjčil z fotografií doprovázejících informace o komunitě na Ioně (několikrát zazněla jejich tvorba i při našich bohoslužbách). Chce připomenout mnišskou celu jako místo modlitby. Tedy toho zvláštního aktu víry, kdy v osobní izolaci smíme prožívat, že nás nic, žádný Egypt ani svévolný farao neodloučí od vysvobozující moci a lásky Boží, neboť ta je s námi v Kristu Ježíši. Požehnané velikonoce!

t.

Sborová statistika 2020

K bohoslužbám jsme se U Salvátora sešli 39× s průměrnou účastí 55 osob, bohoslužby online – 16×

Večere Páně byla v našem sboru vysluhována 11× s průměrnou účastí 45 osob.

Děti měly NŠ 23× s průměrnou účastí 2

Kavárnička 25×, prům. účast 7

Biblická hodina 26×, účast 14, online 9×

Rodinné biblické v Mirošovicích a v Bělokách 8×, účast 13

Konfirmační cvičení 15×, účast 4

Mládež online – 35×, prům. účast 4

Kočárkárna – 9×, prům. účast 4

Křesťanská služba 6×, účast 4

Staršovstvo se schází 1× za měsíc (účast 14/18), HTK – 8×, účast 6

Pěvecký sbor se schází 1× týdně ve čtvrtek (mimo karanténu)

Svátostí křtu bylo v loňském roce poslouženo 5×, z toho 1 dospělý

Církevních sňatků bylo 7

Počet členů našeho sboru k 31. 12. 2019 byl 703 členů.

Zemřelo 5 našich členů

Další akce

Varhanní podvečery 1. středa v měsíci 5×

Ekklésia – Večer s hostem 3×

Noc kostelů 2020 – během této akce přišlo do našeho kostela cca 900 návštěvníků.

Konaly se dva týdenní letní táborové pobyty pro děti.

Zvoníci zvonili během uplynulého roku cca 260×

Na saláru, sbírkách a darech se v roce 2020 vybralo bezmála 750 000 Kč.

Děkujeme všem, kdo náš sbor podporujete svou účastí na shromážděních a finančními dary.

Sborová sestra Jana Knoppová

Během korontény – pokračování...

Jak víte, **nedělní bohoslužby se sice konají**, ale v omezeném počtu 10% kapacity kostela. Začali jsme se službou přímých přenosů. Video ukládáme na salvátorském youtube kanálu Evangelický Salvátor. Děkujeme všem, kdo se této náročné služby ujali a za pochodu získávají nezbytné dovednosti. Všichni jsme z nouzového stavu, nesrozumitelně organizovaného, unavení, ale přesto zkoušíme vymýšlet různé novinky.

Snad se podaří předtáčení **velikonoční hry pro děti** Na cestě do Emauz, jejíž „uvezení“ chystáme na 18. dubna. Máme také v plánu ještě jedno oživení pro rodiny s dětmi, které trpí nucenou izolací čím dál více.

Běží **biblické hodiny s výklady knihy Kazatel**, které zpřístupňujeme přes sborový facebook. Každý týden tu najdete také „podvečerníčky“, jimiž nahrazujeme nedělní školu a náboženství.

Mládež má vlastní konferenční skupinu, kam jsme pozvali i konfirmandy.

Osobní **rozhovor, návštěvu do rodiny nebo do nemocnice** lze domluvit telefonicky či e-mailem přímo s některým z farářů nebo sborovou sestrou.

Aktuální informace a j. najdete na sborovém webu **<http://salvator.evangelnet.cz>** nebo na facebooku.

Odložené výroční sborové shromáždění a další novinky

Obvyklé jarní **výroční sborové shromáždění jsme v souhlasu s výzvou synodní rady odložili** na dobu, kdy ho budeme moci vykonat bez omezení. Počítáme buď s předprázdninovým nebo těsně poprázdninovým termínem, jak to epidemická situace a související omezení dovolí.

Staršovstvo připravilo na únorové schůzi **opakovanou volbu druhého faráře sboru, br. Dalibora Antalíka**. Na kandidatuře jsme se shodli jednomyslně. Vzhledem k nouzovým pravidlům pro povolávání kazatelů vykoná po pokynu k volbě volbu staršovstvo na dubnové schůzi. Br. Antalík z tohoto důvodu požádal pouze o roční smlouvu, příští rok tedy bude volen opět – jak on i my ostatní doufáme, celým sborem.

S předstihem upozorňujeme členy sboru, že loňské zasedání synodu ČCE přijalo

změnu řádů, pokud jde o vedení seznamu členů s hlasovacím právem. To je seznam těch, kdo mohou volit a být voleni na sborovém shromáždění (nezaměňujte prosím s členstvím v církvi). Podle těchto nových pravidel *Staršovstvo zapisuje do seznamu členů s hlasovacím právem všechny členy sboru starší 18 let, kteří se činně podílejí na životě sboru, především účastí na jeho bohoslužebných shromážděních nebo jiných aktivitách, a zároveň jsou plátcí saláru.* Změna je v onom slůvku „zároveň“. Minimální Výše saláru, kterým člen salvátorského sboru dává najevo, že nese za sbor odpovědnost, je stanovena na 1 000 Kč ročně. Nechceme samozřejmě nikoho ze spoluřehodování o sboru vylučovat, navíc v odůvodněných případech staršovstvo rádo udělí výjimku (což je možné). Prosíme jen, abyste na to pamatovali a po vložení seznamů před výročním shromážděním (loni visely od jara do podzimu) zkontrolovali, zda se tam vy nebo vaši blízcí nalézáte. Případné dotazy a žádosti projedná staršovstvo.

Několik slov o hospodaření

Hospodaření sboru, jak je podává tabulka čerpání rozpočtu, dopadlo dobře. Na nákladech jsme ušetřili oproti plánu téměř 310 tis. Kč a výnosy byly jen o 24 tis. nižší, než plánované. Rozpočet tak skončil v plusu 483 tis. Kč.

Rozpočet schválený sborovým shromážděním byl připravován v loňském září, takže již reagoval na koronavirovou skutečnost. Přesto lze považovat výsledek za úspěch. Vydali jsme 1,31 mil. Kč na opravy a udržování, z toho 1,14 mil. na opravy v kostele (především kotelna, práce na odvlhčení). Ve výnosech se projevil značný propad za pronájem kostela na koncerty. To mělo negativní vliv i na straně nákladů, protože jsme nemohli uplatnit odpis DPH – postihlo nás to ve výši 245 tis. Kč.

Jakkoli vypadá situace ve výnosech za pronájem domu velmi dobře, je třeba pamatovat na skutečnost, že rozpočet vychází z podvojného účetnictví, které vychází z účetních dokladů a nikoliv ze skutečných příjmů. Sbor tak měl na konci roku pohledávky ve výši 801 tis. Kč, z nichž 765 tis. tvořily dluhy za pronájem Krčmy. Ve světle této skutečnosti je rovněž velkým úspěchem, že sbor disponoval na konci roku 2020 o 295 tis. Kč vyššími finančními prostředky, než na konci předešlého roku. To je velmi důležité, jelikož tvoříme rezervy na opravu střechy a fasády domu.

Sbor získal 845 tis. na sbírkách, darech a saláru, což je o 35 tis. méně, než plánoval. Projevilo se to v propadu ve sbírkách. To je na jedné straně pochopitelné vzhledem ke koronaviru, na druhé straně je to povzbuzení pro členy sboru a jejich obětavost v letošním roce.

Jiří Čáp

Rozpočet farního sboru v roce 2020 - stav ke dni: 31.12.2020

Náklady	činnost		náklad celkem	schválený rozpočet
	hlavní	hospod.		
nákup spotřebního materiálu	86 339	11 912	98 251	100 000
501 1 materiál níže neuvedený	26 753	114	26 867	
501 2 pořízení vybavení IT	18 952	6 852	25 805	
501 3 ostatní drobný majetek	6 045	4 946	10 990	
501 4 církevní publikace	21 715		21 715	
501 5 úklidové prostředky	12 874		12 874	
spotřeba energií	249 751	80 712	330 462	400 000
502 3 spotřeba elektřiny	68 686	21 325	90 011	
503 1 spotřeba vody + odvod srážek	48 678	3 644	52 322	
503 2 spotřeba plynu	132 387	55 742	188 129	
opravy a udržování hmotného majetku	696 049	611 387	1 307 436	1 450 000
511 1 údržba chrámu	641 979	498 381	1 140 360	1 200 000
511 2 údržba zeleně	8 100		8 100	20 000
511 3 údržba varhan	45 970	37 612	83 582	80 000
511 4 údržba domu		75 394	75 394	150 000
cestovné	13 832	0	13 832	10 000
512 1 cestovné	13 832		13 832	
křesťanská služba, pastorec	104 235	0	104 235	140 000
513 1 křesťanská služba	53 913		53 913	
513 2 občerstvení	23 909		23 909	
513 3 práce s dětmi a mládeží	26 413		26 413	
513 4 pěvecký sbor			0	
služby	246 316	212 395	458 712	550 000
518 1 telekomunikace	14 843	8 105	22 949	
518 2 účetní a právní služby	47 386	38 770	86 156	
518 3 administrativa	2 847	50 904	53 751	
518 4 dozor a úklid chrámu	97 000	32 720	129 720	
518 5 varhaník	30 000		30 000	
518 6 pojištění	22 344	17 954	40 298	
518 7 správa kostela			0	
518 8 správa domu		58 673	58 673	
518 9 ostatní služby výše neuvedené	31 896	5 268	37 165	
mzdové náklady	66 000	54 000	120 000	135 000
521 1 mzdové náklady DPP	66 000	54 000	120 000	
daně a poplatky	2 954	16 700	19 654	20 000
53 ostatní daně a poplatky		16 700	16 700	
545 kurzové rozdíly	2 954		2 954	
bezúplatná plnění - dary	195 200	0	195 200	240 000
546 1 dary organizacím	6 000		6 000	
546 2 dary Jeden svět	30 000		30 000	
546 3 dary Jeronymova jednota	58 000		58 000	
546 4 dary sborům	30 000		30 000	
546 5 dary fyzickým osobám	71 200		71 200	
ostatní výdaje	250 702	-1	250 700	185 000
549 1 daň z úroků z účtů	5 398		5 398	
549 8 haléřová vyrovnání	2	-1	1	
549 9 neuplatněná DPH	245 302		245 302	
odpisy majetku	0	311 440	311 440	311 000
551 odpisy majetku	0	311 440	311 440	
poskytnuté příspěvky	432 744	0	432 744	411 600
581 1 seniorátní repartice	70 713		70 713	70 700
581 2 celocírkevní repartice	137 533		137 533	137 600
581 3 personální fond	224 498		224 498	203 300
NÁKLADY CELKEM	2 344 123	1 298 544	3 642 667	3 952 600
Saldo (výnosy - náklady) celkem	483 232			

Výnosy	činnost		výnos celkem	schválený rozpočet
	hlavní	hospod.		
tržby z nájmu		3 259 294	3 259 294	3 250 000
602 1 pronájem kostela - koncerty		95 600	95 600	150 000
602 2 pronájem bytů		1 463 729	1 463 729	1 400 000
602 3 pronájem krčmy		1 699 965	1 699 965	1 700 000
úroky z účtů před zdaněním	21 165		21 165	20 000
644 1 úroky z účtů	21 165		21 165	
sbírky, přijaté dary a salár	845 440		845 440	880 000
682 1 sbírky chrámové	95 131		95 131	150 000
682 2 dary	169 819		169 819	160 000
682 3 salár	580 490		580 490	570 000
VÝNOSY CELKEM	866 605	3 259 294	4 125 899	4 150 000

Datum zpracování: 27.02.2021

Rozpočet farního sboru v roce 2021 - návrh schválený staršovstvem

Náklady	náklady 2020	rozpočet 2020	Výnosy	výnosy 2020	rozpočet 2020
nákup spotřebního materiálu	98 251	100 000	tržby z nájmu	3 259 294	3 250 000
501 1 materiál níže neuvedený	26 867		602 1 pronájem kostela	95 600	150 000
501 2 pořízení vybavení IT	25 805		602 2 pronájem bytů	1 463 729	1 400 000
501 3 ostatní drobný majetek	10 990		602 3 pronájem Krčmy	1 699 965	1 700 000
501 4 církevní publikace	21 715				
501 5 úklidové prostředky	12 874		úroky z účtů před zdaněním	21 165	20 000
spotřeba energií	330 462	400 000	644 1 úroky z účtů	21 165	
502 3 spotřeba elektřiny	90 011				
503 1 spotřeba vody + odvod srážek	52 322		sbírky, přijaté dary a salár	845 440	880 000
503 2 spotřeba plynu	188 129		682 1 sbírky chrámové	95 131	150 000
opravy a udržování hmot. majetku	1 307 436	1 450 000	682 2 dary	169 819	160 000
511 1 údržba chrámu	1 140 360	1 200 000	682 3 salár	580 490	570 000
511 2 údržba zeleně	8 100	20 000			
511 3 údržba varhan	83 582	80 000			
511 4 údržba domu	75 394	150 000			
cestovné	13 832	10 000			
512 1 cestovné	13 832				
křesťanská služba, pastorece	104 235	140 000			
513 1 křesťanská služba	53 913				
513 2 občerstvení	23 909				
513 3 práce s dětmi a mládeží	26 413				
513 4 pěvecký sbor	0				
služby	458 712	550 000			
518 1 telekomunikace	22 949				
518 2 účetní a právní služby	86 156				
518 3 administrativa	53 751				
518 4 dozor a úklid chrámu	129 720				
518 5 varhanik	30 000				
518 6 pojištění	40 298				
518 7 správa kostela	0				
518 8 správa domu	58 673				
518 9 ostatní služby výše neuvedené	37 165				
mzdové náklady	120 000	135 000			
521 1 mzdové náklady DPP	120 000				
daně a poplatky	19 654	20 000			
53 ostatní daně a poplatky	16 700				
545 kurzové rozdíly	2 954				
bezúplatná plnění - dary	195 200	240 000			
546 1 dary organizacím	6 000				
546 2 dary Jeden svět	30 000				
546 3 dary Jeronymova jednota	58 000				
546 4 dary sborům	30 000				
546 5 dary fyzickým osobám	71 200				
ostatní výdaje	250 700	185 000			
549 1 daň z úroku z účtů	5 398				
549 8 haléřová vyrovnání	1				
549 9 neuplatněná DPH	245 302				
odpisy majetku	311 440	311 000			
551 odpisy majetku	311 440				
poskytnuté příspěvky	432 744	411 600			
581 1 seniorátní repartice	70 713	70 700			
581 2 celocírkevní repartice	137 533	137 600			
581 3 personální fond	224 498	203 300			
NÁKLADY CELKEM	3 642 667	3 952 600	VÝNOSY CELKEM	4 125 899	4 150 000
Saldo 2020 skutečnost	483 232	197 400			

Zpověď Jana Royta

Pana profesora Royta znám jako českého historika umění. Zajímá se především o křesťanskou ikonografii a středověké malířství. Je autorem mnoha desítek publikací. Jeho jméno je obohaceno mnoha tituly. Přesto ho vnímám jako rovnocenného bratra našeho salvátorského společenství.

Jak jste se, pane profesore, setkal s křesťanstvím?

Byl jsem pokřtěn ve sboru Českobratrské církve evangelické v Roudnici nad Labem. Nevyrůstal jsem v praktikující křesťanské rodině, ale mé první setkání s Hospodinem bylo díky mému dědovi, hrdému dělníkovi ve firmě Pracner-Bächer v Roudnici, a prababičce, kteří mě jako malého kluka brali sebou na bohoslužby do sboru v Krabčicích. Prababička odešla na věčnost v 95 letech při četbě Bible kralické.

Dědy jsem si velmi vážil, byl to statečný člověk – „evangelík“ a poctivý sociální demokrat. Za války spolupracoval s odbojem a místní udavač ho udal gestapu, vyslýchán byl v pověstné úřadovně gestapa na Kladně a skončil v koncentračním táboře. Sice ho přežil, ale s podlomeným zdravím. Děda mi vyprávěl, jak se dozvěděl, kdo ho udal: Vyslýchající gestapák mu po ránech pěsti s potěšením ukázal, že ho „oznámil“ vlastní vzdálený příbuzný. Za toho se po válce přimlouvala moje babička, aby děda jeho jméno neprozrazoval kvůli příbuzenskému vztahu. Jak se nedlouho po té ukázalo, bylo to paradoxně ku prospěchu. Početnou rodinu mého otce a rodiny dalších zatčených totiž živil místní statkář. Vím od dědy, že po válce se příbuzný-udavač stal členem Národního výboru a usiloval o to, aby statkář, který zachránil od hladu několik rodin, odešel z vesnice. Děda se dvěma dalšími postiženými upozornili čerstvého „soudruha udavače“, že mají důkazy, že je udal, ale když statkář nepůjde z vesnic, tak jeho jméno neoznámí. Ten tak, ač nerad učinil a statkář nebyl vysídlen. To je pro mě příklad čestné spravedlnosti, kdy dobro pro druhého vítězí nad slepou spravedlností. Spravedlnost dostihla i udavače, své svědomí léčil alkoholem a zemřel poměrně brzy. Děda i můj otec, oba dělníci, odmítli vstoupit do KSČ, a tak otec celý život pracoval jako slévač, jenž měl jasný názor na budování komunismu. Když večer

poslouchal jazz a Svobodnou Evropu, říkal, že on, prostý dělník nemůže pochopit naivitu a nadšení svazáků – studentů gymnasia, propagujících mezi dělníky ve fabrikách myšlenku „komunismu“. V tomto duchu vychovával i mě. Nikdy jsem se žádných politických organizací ani „nedotkl“, mám k nim bytostný odpor, neboť účelově lžou zprava doleva. Omlouvám se tímto všem poctivým příslušníkům politických stran.

Co Vás vedlo k tomu, že po VŠ zemědělské jste se rozhodl studovat filosofii a věnoval se historii naší země?

Druhé mé setkání s křesťanstvím bylo prostřednictvím ředitele Galerie výtvarného umění v Roudnici nad Labem, malíře a historika umění Miloše Saxla. Ten každý pátek odpoledne pořádal pro studenty středních škol setkání nad díly výtvarného umění zv. Zahrádka. Přestože jsem studoval Střední zemědělskou školu a později Vysokou školu zemědělskou, mým bytostným zájmem se stalo výtvarné umění, zejména středověku, a křesťanská ikonografie. Kladl jsem si přitom otázky po smyslu umělecké krásy a odpovědi mi byly spisy sv. Tomáše Akvinského a sv. Augustina, že krása je demonstrací Řádu, jenž pochází od Boha. Právě umění se stalo jiskrou k probuzení mé zatím spící víry. Proto jsem po absolvování VSŽ vystudoval dále dějiny umění na filosofické fakultě.

Osudovým pro mě bylo v době tragické smrti mé matky, která zemřela ve věku 43 let, setkání s místním katolickým duchovním P. Bohumilem Kolářem, vpravdě „svatým“ mužem, jenž studoval v Římě, ale v padesátých letech byl zatčen a ve vězení strávil 10 let. Ten mě přivedl ke katolické víře, již jsem věrný, ale nikdy jsem neztratil úctu k evangelické víře svých předků. Svůj žitý „ekumenismus“ jsem prohloubil, když jsem z lásky vstoupil v manželský svazek s ženou Libuší, která je farářkou Církve československé husitské a pracuje jako vedoucí pracovník v Diakonii Českobratrské církve evangelické.

Máte rád hudbu? Máte krásný zvukový hlas. Co rád zpíváte?

Vedle výtvarného umění mám rád jak hudbu moderní (např. Boba Dylana, Rolling Stones), tak i starou (zejména renesanční a barokní). Obdivuji a rád zpívám z chrámových zpěvníků písně s texty Jana Ámose Komenského, Martina Luthera či Adama Michny z Otradovic, a to pro jejich duchovní texty a krásnou melodii. Mě osobně příliš neoslovují duchovní písně současné, i když jsou výjimky – Miloš Rejchrt a Svatopluk Karásek. Ale chápu, že oslovují jiné sestry a bratry.

Jak prožíváte dobu epidemie a distanční výuku? Živý kontakt se studenty určitě nic nenahradí.

K současné epidemii Covidu se musíme prostě postavit čelem, neboť je naší povinností předávat studentům, kteří jsou také v nelehké situaci, s entuziasmem neztenčené pensum vědomostí. Je to opravdu hrozně náročné, přednáším týdně on line 16 hodin a vykonávám k tomu na Univerzitě Karlově funkci prorektora pro tvůrčí a ediční činnost. Na univerzitě jsem každý den a i o víkendu si připravuji přednášky. Ale ani ta nejkvalitnější on line výuka nenahradí živý kontakt se studenty, věřte, že to není fráze. Prostě mi pomáhá víra v Hospodina a pravidelná modlitba. A ještě musím poznamenat: Je naší povinností odmítat všechny ty nesmysly a zpochybňování spojené s Covidem, sám jsem ho prodělal, hospitalizován ve středně těžkém stavu ve špitále. Díky svým přátelům z řad vynikajících lékařů a přírodovědců jsem dobře informován o všech aspektech této zákeřné nemoci. Prosím, budme ohleduplní k svým bližním, nosme respirátory, nechme se očkovat, nemějme strach a veřejně odmítejme nesmysly šířené o této nemoci, a věřme hlavně v Hospodina.

Kterého ocenění si nejvíce vážíte?

Nejvíce si vážím toho, že jsem dostal dar víry v Hospodina a že mohu působit na Univerzitě Karlově. Z lidských ocenění pak toho, že mě papež František jmenoval rytířem papežského řádu sv. Řehoře Velikého, což mě např. opravňuje vjet na koni do

chrámu sv. Petra v Římě, ale jízdu na koni neovládám... A pak také ocenění mé vědecké činnosti, když jsem byl zvolen členem prestižní Učené společnosti České republiky a německé Göress Gesellschaft.

Oslovují Vás bohoslužby u Salvátora? Chtěl byste něco vzkázat nebo poradit farářům, presbyterům nebo lidem v kostele?

Prostota a duchovní vážnost bohoslužeb v Salvátorském sboru mě velice oslovuje, stejně jako slavnostní bohoslužby v katolickém kostele, které pravidelně navštěvuji. Vážím si víry, vzdělanosti a entuziasmu evangelických duchovních, neboť vím, jak těžké studium absolvovali na Evangelické teologické fakultě. Vždy jsem obdivoval zvěstný hlas Svatopluka Karáska a obsah jeho kázání, byla to velká osobnost a Hospodin buď jeho dobré duši milostiv. Oběma duchovním v salvátorském sboru nemám co poradit, jsou to muži vzdělaní a vede a radí jim Hospodin. Chci jim moc poděkovat za vynikající výklady Písma i postoje k různým aspektům současné společenské situace. A co vzkázat sestřám a bratrům?... Důvěřujme společně v Hospodina, radujme se z jeho stvoření a poctivě vydávejme počet z darů, které jsme dostali, prací v našich zaměstnáních a v pomoci bližním.

Moc děkuji za rozhovor a přeji již živý kontakt s Vašimi studenty. Nada Kočnarová

Za Haničkou Schillerovou

10. února jsme se u Salvátora loučili s dlouholetou paní farářovou tohoto sboru, sestrou Hanou Schillerovou. Zemřela 31. ledna ve věku 92 let. Děkujeme vnukovi Martinovi Balcarovi, který svolil k zveřejnění svých vzpomínek, čtených na pohřbu.

Dovolte mi připomenout pár osobních vzpomínek na mou babičku. Jde o pohled vnuka jeho dětskýma očima. Pokud vám přijdou úsměvné, pak je to proto, že jsem toho s babičkou prožil hodně hezkého a věřím, že by se na mě za to nezlobila. Třeba i vám připomenou některé hezké chvíle, které jste s ní prožili.

Babička společenská

Myslím, že nic nebavilo babičku více než společnost. Ráda seděla uprostřed dění a ať už se bavilo o čemkoliv, zajímalo jí to. Milovala všechny návštěvy, a protože jsem celé dětství prožil s ní ve společném domě, dosvědčuju, že jich – že vás – bylo opravdu hodně.

V centru jejího dění byl kromě rodiny i milovaný Salvátor a salvátorští – a to nejenom skrze nedělní bohoslužby, ale hlavně to byl pěvecký sbor nebo křesťanská služba. Já jsem ale vnímal, že hlavní byl pěvecký sbor. A bylo to často dobrodružné. Už jako malé dítě si pamatuju mamku, jak rýsuje po věčerech tuší notové osnovy na papír zvaný

pauzák, a až na střední škole jsem pochopil, že to bylo kvůli tiskárně, která z těch pauzáků tiskla stohy not pro sbor. Kdo jste prošel pěveckým sborem, tak ty noty dobře pamatujete – takové béžové listy, místy až do fialova. Kopírka na průmyslovce, kde babička dělala hospodářku, samizdatově po nocích chrlila Vivaldiho, Händela nebo Bacha. Prostě Salvátor milovala a snad by se pro něj i nechala zavřít.

Babička noblesní

Babička se narodila do, dá se říci, nóbl rodiny. O to větší pád přišel v padesátých letech, kdy kromě zavřeného táty prodělala tuberkulózu a s dědečkem Reném se prodírali slušnou bídou. Nóbl povaha v ní však zůstala. Už jako dítě mě beze slov naučila,

že kabát si rozhodně oblékat sama nebude. Od toho je muž.

Zároveň se aktivně účastnila akcí v liberálním ženském křesťanském hnutí, a to jak v Čechách, tak v cizině. Pokaždé přijela nadšená, plná myšlenek na sociální spravedlnost ve světě. Jednou se vrátila z Obchůdku jednoho světa, kde také pracovala, a se zaujetím mi vyprávěla o ekologickém hospodaření a fairtradu. U povídání zahlédla na okně mšice na květinách. Vzala biolit, protože na mšice nic lepšího není. Byť to nebylo moc ekologické, auto si také nikdy nenechala vzít, v tom se moc nikdy neomezovala. Byl to takový mišůňg (mimo chodem toto slovo velmi ráda používala), ale byla svá a byla fajn.

Když už jsme u toho auta – moc ráda řídila. V roce 1991 jsem s ní jel Škodou 120 L do Švýcarska. To jí bylo už přes 60 let, cestu Praha – Bern ale odřídila s dvěma krátkými zastávkami na jeden zátah. A ještě celý večer po dojezdu prohovořila s našimi hostiteli. Když jsme při cestách po Švýcarsku se škodovkou vystoupali na 1546 metrů vysoké sedlo Col du Pillon, tak se těsně před vrcholem podívala do zrcátka a s ledovým klidem prohlásila stroze „vaříme“.

Babička sportující

Babičku si pamatuju taky jako dobrého sportovce. Když jsme někdy v osmdesátých letech postavili s bratrem na zahradě malý atletický stadion včetně sektoru na skok vy-

soký, kibicovala nás z balkonu, „že toho Stredla skáče bblbě“, tak dlouho, až jsme jí řekli, ať nám to teda předvede. Přišla, skočila nastavenou výšku, a s grácií odešla zpět na balkon... Jindy zase řekla, že snad ještě umí skákat šipku. Vzali jsme ji do bazénu na Slávii, kde ji ladně skočila.

Taky jsme s ní hráli tenis. Mezi mými spolužáky byla asi jediná babička, která koukala se zájmem na fotbal, hokej nebo hodiny vydržela zaujatě sledovat Wimbledon. A skvěle se s ní mlsalo – slané mandle, oříšky v čokoládě, mentolová čokoláda, nebo pro nás jako děcka měla vždycky žvýkačku.

Každoroční sportovní vrchol však přišel v milovaném Sola Fide, kam se jezdilo se salvátorskými na lyže. Poměr „hovořit o lyžování“ a „lyžovat“ dopadal z mého pohledu víc pro ten hovor, což se v plné parádě ukazovalo při tradičním výletu na Černou horu. Ze sportovního hlediska se výlet obvykle smrsknul na cestu od lanovky na Sokolskou boudu, kde došlo na lahodné pivo, víno a poháry, přičemž se zde následně hodinu probírala technika sjíždění po cestě dolů. Tedy – i když sport, tak u něj posedět, popovídat, družit se.

Ať už jste Haničku, Handu nebo Michi znali jako společenskou nóbl dámu, sportovkyni, nebo jakkoliv jinak, jsme vděční za čas strávený s ní. Věřím, že i ona byla ráda s námi, s vámi. Děkuje Pánu Bohu za její život.

Se Svátou v Indii

Sváta Karásek zemřel 20. prosince 2020, rozloučili jsme se s ním v sobotu 23. ledna. O pěknou vzpomínku na rok starý výlet do Indie se podělila Petra Kolínská.

Dnes je to přesně rok, co jsme se Svátou Karáskem dorazili do indického státu Goa a měli před sebou měsíc prázdnin. Bylo to skvělé a teď je vhodný čas na krátkou vzpomínku na tenhle povedený výlet.

Když mi v listopadu 2019 přišel po bohoslužbě u Salvátora Sváta říct, že s námi pojedou do Indie, doslova ve mně hrklo. Jasně, lákali jsme Svátu do našeho zimního útočiště opakovaně, ale naposledy před pár lety, a od té doby se toho dost změnilo, zejména co se týče Svátovy fyzické kondice. Sváta byl však pevně rozhodnutý. Nejvíce ho při přípravách na cestu zajímalo, jak je to v Indii s půjčováním aut. Hrklo ve mně po druhé. Důrazně jsem tenhle nápad odmítla. Jezdit v Goa vypůjčeným autem je holý nesmysl. Všude, kam bude potřebovat, se dostane levně taxíkem nebo rikšou. Vysvětlení přijal mlčky.

Stojíme před odletovou halou, je nám zima, teplé bundy jsme z praktických důvodů nechali doma. Sváta má ještě menší zavazadlo než já. Podle váhy i velikosti věci tak na tři dny. Co má tohle znamenat? Já s sebou nic nevezu, protože mám všechno tam, ale Sváta? Bez ptaní dobře věděl, že v tropech stačí přesně dvě trička, dvojce

kraťasy a ručník. Nic dalšího není potřeba, případně to koupíte na místě.

Po cestě, která trvala se všemi přestupy přes dvacet hodin, jsme dorazili na místo. Na Svátu čekal pokoj podle jeho objednávky – s malou teráskou v přízemí, sto metrů od pláže, sto metrů do hospody, tři sta metrů k nám. Prázdniny začaly.

Sváta se ukázal jako velký milovník velkého tepla (přes den teplota kolem 30–33 stupňů ve stínu), rychle se skamarádil s jen mírně neklidným mořem a večer jsme se potkávali spolu s dalšími členy české komunity v restauracích a barech.

Agonda je obyčejná goánská vesnice velikosti českého okresního městečka. Typická je pro ni tříkilometrová písčná pláž, bílý katolický kostel s velkou školou a výborná místní kořalka coconut feni. Turistů sem sice jezdí každý rok víc a víc, místní však stále odolávají a dosud nepovolili postavit ani jeden velký hotel. I tak je ale Agonda rok od roku pokaženější hlučícími turisty a je-

jich nároky na to mít k večeri vídeňský řízek či italskou pizzu. Dny plynuly monotónně, ale tak jsme to chtěli. Každý den stejná hojnost slunce, mořského vánku i dobré goánské kuchyně. Sváta se rychle aklimatizoval a den ode dne sílil.

Hlavní část společenského života české komunity se odehrávala po setmění v jednom z několika místních barů. Sváta většinou mlčel, občas pronesl svoje dlouhé Ááno, Ááno. Když jsme však hovor zasekli, protože jsme si nemohli vzpomenout na jméno nějaké osobnosti či důležitý letopočet, Sváta byl spolehlivě vždy nejrychlejší – znal a pamatoval si víc než ostatní. Čtyři týdny uběhly jako voda. Opálený a rozpochybovaný Sváta se těšil domů. Kromě blízkých a kamarádů mu chyběly hlavně přenosy fotbalových zápasů. Na ruzyňském letišti jsme přistáli 10. března. V hale k nám přiběhly dvě paní a radostně se zdravily se Svátou. Neznal je. Byly jeho obdivovatelkami, chtěly jej pozdravit a vyfotit se s ním. Došlo mi, že cestuji s celebritou.

O pár dní později začaly aerolinky všude po světě rušit lety, Indie přestala přijímat turisty a v České republice byl 12. března vyhlášen nouzový stav.

Příběhy Exodu od inspirovaného a poučeného vypravěče

Kdo má zájem začíst se do příběhů knihy Exodus, které nás letos provázejí na cestě k Velikonocům, tomu doporučujeme knihu **Povídá se... podle Tóry** od **Nico ter Lindena**. K nahlédnutí i k dostání v předsálí kostela.

Nakladatelství Kalich vydalo za salvátorské podpory **2. vydání sbírky Svátových kázání Boží trouba**.

Salvátorští si mohou tuto objemnou postilu (376 str.) zakoupit s výraznou slevou ve farní kanceláři.

Boží trouba, 978-80-7017-292-6, 2021, Karásek, Sváta; Grauová, Šárka ed.

Velikonoční shromáždění

Květná neděle 28. 3. 9.30

Bohoslužby vede Tomáš Trusina

Pašijní čtení podle Jana neděle 28. 3. od 19.00

Pašijní čtení se zpívanými vstupy. Můžete shlédnout jako přenos na sborovém youtube kanálu (odkaz ze salvátorského webu)

Velký pátek 2. 4. 9.30.

Bohoslužby s večerí Páně
vede Dalibor Antalík

Neděle velikonoční 4. 4. 9.30.

Bohoslužby s večerí Páně vede
Tomáš Trusina

První neděle po velikonocích 11. 4. 9.30.

Bohoslužby vede Dalibor Antalík

Rodinné bohoslužby s velikonoční hrou 18. 4. 9.30.

Bohoslužby s dětskou velikonoční hrou
Hru natáčejí děti předem doma nebo v kos-
tele, při bohoslužbách ji promítneme.

Kontakty:

první farář Tomáš Trusina 607 588 618, trusina@volny.cz; farář Dalibor Antalík: 731 733 577, dalibor.antalik@ff.cuni.cz; kurátorka Jana Cejpová: 777 322 315, jana.cejpova@gmail.com; **Kancelář:** 222 313 884 – salvator@evangnet.cz; Jana Knoppová, sborová sestra a pokladní: 731 173 925; Helena Voverková, koordinátorka pronájmů kostela: 731 620 239; **Návštěvní hodiny** v kostele úterý od 9:00 do 12:00 a odpoledne od 16:00 do 18:00 a ve čtvrtek od 16:00 do 19:00.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 1, Staré Město, Praha 1, Salvátorská 1045/1, 110 00 Praha 1, IČ: 45701814. Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.